

אבי וזאמחבל

5:2007

abi **BLANKKI**

5:2007

10

21

- 3 päätoimittajalta
- 4 puheenjohtajalta
- 5 fuksivuosi, elämän paras vuosi
- 6 esittelyssä: excursio
- 8 pikku-Piudin pieni excujuttu
- 9 kiltatoiminta
- 10 kroketti 2007
- 11 ÄÄNESTÄ Miss & Mister Blanko!
- 16 M&MMM
- 18 jotain positiivista opiskelusta
- 19 esittelyssä: oulu
- 20 oulu vs. helsinki
- 21 vaihdossa venäjällä
- 23 vaihdossa saksassa
- 24 pelitutkimuksesta
- 25 sivuaineista
- 26 musicka addicta
- 27 hyödyllisiä linkkejä

**Seuraava Blankki
ilmestyy 7.12.2007**

Jos haluat juttusi lehteen, lähetä
se viimeistään 20.11.2007

Julkaisija: Blanko ry.
<http://www.blanko.fi>
Paino: Oulun yliopistopaino
Painos: 450 kpl
E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
nettijatkot <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>

Nimetöntä työtä lehden parissa ovat tehneet: Anna Keskitalo (taitto), Anna Nikkilä (kielipoliisi), Tatu Ronkainen (ideointi), Saana Orjala (ideointi), Jussi Lehtonen (ideointi). On varmaankin joku, jota en muistanut mainita. Lisäksi ei voi muistaa mitä kaikkea mainitut ovat tehneet, mutta kiitoksia avusta vaikka virallista kiitosta en muistanutkaan antaa.

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus voi laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

Olet kohtapuolin tekemässä suuren päätöksen elämässäsi: valitset opiskelupaikan, joka johtaa tulevaisuudessa ammattiisi, jota mahdollisesti teet eläkeikäsi asti. Valinta on vaikea, mutta toivottavasti kädessäsi oleva lehti auttaa sinua valinnassasi. Blankki on blankolaisten (tietojenkäsittelytieteiden opiskelijoiden ainejärjestö) vapaaehtoistyönä tuotettu lehti. Tähän lehteen on kirjoitettu juttuja pääasiassa meistä: opiskelustamme ja vapaa-ajastamme. Useimmista jutuista saat lukea kuinka hauskaa meillä on. Se johtuu vain osittain siitä, että hauskoista tapahtumista juttujen tekeminen on hauskenpaa. Suurimmaksi osaksi se johtuu kuitenkin siitä, että Blankolla on hyvä meininki ja kun porukkaan on kerran päässyt sisään, niin tylsiä ja huonoja hetkiä tulee vain harvoin. Kaikkiin ei omalaatuinen huumorimme tietenkään uppoa, mutta niillä jotka kokevat itsensä samanhenkiseksi on sitäkin hauskenpaa.

Tollille, yllätys yllätys, hakeutuu opiskelemaan ihmisiä jotka ovat kiinnostuneita tietokoneista. Nykyisin tietokone on sen verran yleinen kapistus että tämä joukko pitää sisällään monenmoista pallontallaajaa. Nykyisin ei enää voida tehdä suoraa linjavetoa siitä mitä tietokoneista kiinnostuneet ovat. Tollilla on porukkaa laidasta laitaan: nättejä kukkaisilta tuoksuvia tyttöjä, normaaleja tyttöjä, nörttityttöjä, komeita miehekkäitä miehiä, normaaleja poikia ja nörttipoikia. Tollilla on paljon erilaista porukkaa, joten voitaisiin sanoa että olit millainen tahansa, vain niin meiltä löytyy joku ryhmä joka jakaa samat arvot kanssasi.

Itse opiskelu laitoksellamme on välillä todella mukavaa ja välillä suossa tarpomista, sitähan se on kaikkialla. Onneksi vastapainona opiskelulle on erittäin hyvät verkostoitumismahdollisuudet. Blanko järjestää erinäisiä tapahtumia hyvin usein. Tapahtumissa pidetään hauskaa porukalla ja tutustutaan kanssaopiskelijoihin. Mitä juomiseen tulee, niin sehän on perusratkaisu kun suomalainen haluaa hauskaa pitää, eli monesti tapahtumien jälkeen yksittäiset opiskelijat heräävät pää kipeänä. Tosin pakko ei ole kenenkään juoda ja Blanko järjestää myös alkoholittomia tapahtumia (esimerkiksi leffailtoja), jotka ovat yhtälailla mukavia.

Kaikkiaan lyhyesti: tykkäämme tietokoneista, emme ole sellaisia nörttejä kuin amerikkalaisissa elokuvissa näkyy, meillä on hauskaa, täältä löydät seuraa olit millainen vain.

Ville Kiviniemi
Herra Päätoimittaja

Tervehdys, ABI!

Olet varmasti jo kuullut sen laajan kirjon eri aloja, joita Oulun yliopistossa voipi opiskella. Näistä aloista Sinunkin tulisi löytää se tulevaisuus. Ei ole helppoa ei, muistan minäkin sen. Ensin kävinkin teekkaripuolella kääntymässä pari vuotta ennen kuin löysin todellisen kutsumukseni ohjelmistosuunnittelijan työtä tehdessäni. Nooh, ei se kutsumus tosin koodaamista ollut, mutta ala kuitenkin vaihtui. Onneksi täällä sentäs muutakin voi tehdä kuin sitä tutustumista kääntäjiin ja lukuisiin eroreihin. Tänne sitä sitten minäkin tulin, tietojenkäsittelytieteiden laitokselle ja sitä kautta ainejärjestö Blankoon. Tietojenkäsittelytieteiden opiskelijan arki on aina ruusuilla tanssimista. Välillä kompastellaan pieniin piikkeihin, joskus saattaa terälehtikin tipahtaa, vaan onneksi (toki kohdatessaan nämä vastoinkäymiset positiivisella mielialalla) se arki on suurimmaksi osaksi kukoistusta.

Aloja tosiaan löytyy jos jonkinmoista ja samaten myös ihmisiä. Tietojenkäsittelytieteiden laitokselta ja ainejärjestö Blankosta löydät takuulla ne mielenkiintoisimmat, luovimmat, parhaat ja eniten aikaan saavat tyypit, joiden seurassa toisinaan "Nuija ja tosinuijakin" vaikuttaa tylsältä draamalta. Ainejärjestöjen tehtävänä on toki auttaa opiskelijoita liiallisen vapaa-ajan kulluttamisen merkeissä, mutta myös järjestää erinäisiä urheilu- ja kulttuuritapahtumia. Tällä hetkellä järjestömme tarkoituksena on myös pyrkiä vahvemmin mukaan opintojen edistämiseen ja suunnitteilla onkin mahdollisia tutor-pajoja. Tulemalla mukaan meidän joukkoomme pääset verkostumaan ehdottomasti yliopiston mukavimpien ihmisten kanssa ja pääset vaikuttaamaan siihen, mitä opiskelijoille tarjoamme.

Melkein viimeistä kirjoitustani Blankiin tälle vuodelle viedään, näin se aika on taas mennyt. Ensi kuun jälkeen on jo joulukuu, pukin loma on lähestymässä loppuaan ja vuoden kohokohta odotamassa. Puheenjohtajakin tätä kirjoittaessaan viettää ainakin osittain hyvin ansaittua syysloomaansa kaukana Oulun arjesta. Ja mikä lomassa olikaan parasta, no tietenkin se kiva kuume, joka aina rentoutumisen yhteydessä iskee! Kyllä se sitten voikin olla väärin. Sen kerran kun saat syksyllä viettää lomaa, olet sairaana. Vaikka fiksu pöpöhän tämä on, eipähän vie aikaa töiltä ja opinnoilta. Näin se ahkera opiskelija ja työntekijä sairastaa.

Vielä lopuksi katsaus siihen, mitä tämä vuosi on vielä tuomassa tullessaan. Ensimmäisenä mieleen tulevat toki uuden Blankon hallituksen ja toimihenkilöiden kähminnät ja nimeämiset. Saas nähdä mistä tänä vuonna syyskokouksessa väännetään. Niiden lisäksi tulee toki muistaa edustajistovaalit. Niissä saa ja pitääkin kaikkien äänestää. Opiskeluvuosi päätetään sitten uskomattomiin pikkujouluihin joulukuun alussa. Olikos meillä muuta... niin, syyssexu. Noh, sinne ne jotkut pääsivätkin.

ABIt, tervetuloa opiskelemaan tietojenkäsittelytieteitä ja ryhtymään mukaan aktiiveiksi Blankoon. Lisää tietoa meistä löydät www.blanko.fi -sivuilta ja voithan tuota postiakin laittaa hallitus@blanko.fi. Kysymyksiin yleensä jopa onnistutaan löytämään vastaus. Toivottavasti nähdään ensi syksynä! Muistakaa taas se motto: "Hymyilkää... ja laittakaa hakupaperit TOLille!" Ja teille muille hyvää syksyn jatkoa, eiköhän se lumikin joskus taas tule.

Toivottaa Aivastelija

Marja Hamari
puheenjohtaja

Fuksivuosi, elämän paras vuosi

(perustuu tositapahtumiin)

Olipa kerran ihminen. Mies parhaassa iässään, tukka takana ja elämä edessä, sydämessään palava halu rokata täysillä ja tahto mennä pitkälle elämässä. Eri vaihtoehtoja mietittyään ja joitakin kokeiltuaan, hän totesi IT-alan olevan se, jossa tämä olisi mahdollista. Alanvalinnan jälkeen oli aika miettiä paikkaa, ja pian hän huomasi pitävänsä tyhjänä ajatusta lähteä merta edemmäs kalaan. Tuleva paikka unelmien toteuttamiseen tulisi siis olemaan Oulun Yliopisto, TOL ja Blanko. Pääsykoekirjan kanssa tuli vietettyä monta monituista hetkeä ja kokeessa kynä sauhusi, ja eräänä päivänä postiluukusta tipahti hyväksymiskirjeen sisältänyt paperinivaska. Nyt mennään eikä meinata!

Kotoisa olo tulikin jo ensimmäisten päivien aikana: pienryhmäohjaajat olivat todella mukavia, kanssaopiskelijoiden kanssa pääsi juttuun samantien ja bileitäkin tuntui riittävän tauotta. Viimeistään fuksisaunan jälkeen tuntui todella kotoisalta: juuri tällaista sen pitää ollakin. Hyviä kavereita aivan joka puolella, eikä meininki lopu. Tästäkin huolimatta jälkeinpäin mielessä pyörivät vain sanat "vähänpä tiesin"...

IT on nopeasti kehittyvä ja vahvasti yritysmaailmaan suuntautunut opiskeluala, TOLin opiskelijoita voikin pitää etuoikeutetussa asemassa - hyviä suhteita yritysmaailmaan pystyy luomaan jo opiskeluaikana. Yrityksiin sekä alan opiskelijoihin, siitä pitävät huolen lukuisat jopa maanlaajuisesti järjestettävät seminaarit. Kun blankolaiset alkavat hommiin näissä asioissa, niistä tulee vain menestys. Samana vkonloppuna järjestetyt yritysseminaari BIT-päivät ja opiskelijaseminaari ATK-YTP järjestettiin Blankon toimesta, ja reipas fuksinuorkaisemme tottakai osallistui järjestämään tapahtumia. Palkkiona tapahtumien kun-

niallisesta loppuunviennistä olivat aivan mahtavat bileet, joissa ei säästetty ilmaisia ruokia eikä juomia :) Tämäkin kulttuuri tuli tutuksi, työtä tekevät hyvät tyypit saavat aina palkkionsa ja nämä tapahtumat ovat kaikille nautinto.

Kun pelkästään oman porukan tapahtumat olivat näin mahtavia (muille paikkakunnille tehtävät excursiot ovat niin mahtavia ja laaja-alaisia käsitteitä, ettei niitä voi kuitata aina yhdellä lehtiartikkelillakaan), mitä kaikkea olivatkaan sitten kaikkien yhteiset bileet... Mäenlaskut laskiaisena, lukuvuoden aloituksen biletyssuma, virallisemmissa merkeissä ykköset päällä vietettävät sitsit, koko loppuvuodeksi hyvät naurut antava teekkarispeksi jne. ovat vain jäävuoren huippu. Akateeminen maailma ei nuku koskaan, eivätkä bileet lopu aina edes auringonnousun aikaan.

Suuremmissa massatapahtumissa oman porukansa tunnistaa haalareista. Jokaisella opiskelijakillalla on omanvärnsensä haalarit, ja lähes missä tahansa Blankon tummansiniset ovat näkyvimpiä ja tunnistettavimpia asusteita. Haalarit olivatkin fuksien ensimmäinen koitos, uudet tulokkaat kun hoitivat alusta loppuun kaiken haalareiden hankkimiseen liittyvän, puhuen ympäri koko kaupungin liike-elämän. Itsehankitut haalarit ovat sekä omistajiensa että killan yhteinen ylpeydenaihe, ja viimeistään tässä vaiheessa voi tuntea itsensä kuin osaksi perhettä. Blankon tapoihin ei kuulu jättää ketään yksin :)

Kaikki tämä valmistautuminen tähtää koko opiskeluvuoden kohokohtaan, wappuun. Takana yksi lukuvuosi harjoittelua, päällä upouudet haalarit, ja koko kaupungin opiskelijat heittäytyvät todella villeiksi... Tapahtumia on todella pitkän ajanjakson

aikana uskomaton määrä, kaiken tämän läpi selviäminen yhtenä kappaleena on yhtäaikaan sekä tappavaa menoa että yksi suurimmista nautinnoista, joita elämän aikana pääsee kokemaan. Tätä kaikkea muistelee vielä kiikkustuolissakin, ja mikä parasta, tämän pääsee kokemaan seuraavanakin wappuna!

Nyt toista vuottaan opiskeleva ex-palle-ro miettii fuksivuotta elämänsä parhaana vuotena. Uskomattoman paljon uusia ystäviä, pitkä putki toinen toistaan mahtavampia bileitä, jalkaa työelämään vievän oven väliin.. Juuri kaikkea sitä nautintoa ja menestystä, josta joskus tuli haaveiltua. Eikä tämä todellakaan jää vain yhteen vuoteen...

Teksti: Tuomas Aarni

Excursia

on opintomatka joka suuntautuu joko ulkomaille tai sitten kotimaahan. Reissun aikana käydään tutustumassa johonkin (tai joihinkin yrityksiin) ja pidetään hauskaa.

Blankolaisia on nähty monessa paikassa ympäri maailmaa. Valitettavasti emme löytäneet Amerikan exculta tehtyä excuraporttia, mutta tässä kuitenkin parhaita paloja muutamalta exculta joilta meillä oli muistikuvia tai joilta excuraportin onnistuimme käsiimme saamaan tiukan deadline puitteissa.

Kevätexcu Tallinnaan

Alkuun varoituksen sananen: nämä reissut ovat vielä syysexcuakin suosituimpia joten ilmoittautuessa tarvitaan reload-napin rämpytyskyvyn lisäksi myös hyvää tuuria, että mahtuu mukaan.

Kevään 2007 excu suuntautui Jyväskylän kautta perinteisesti Tallinnan ulkomaisille rannoille. Virallisen puolen hoiti Ixonosin edustaja, joka piti esittelyn Jyväskylän yliopiston tiloissa. Valitettavasti suurin osa osanottajista taitaa muistaa parhaiten vain pullatarjoilun, hyödynnettyään hengähdystaukoa lähinnä lepäillen.

Iltaa vietettiin dumpmilaisten hellässä huomassa (kai niitä ainakin muutama oli siellä..?) Jyväskylän yliopistolla. Lähikaupasta saivat innokkaimmat ja arviointikyvyiltään heikoimmat tankattua lisää kostuketta ja saunan yhteydessä nähtiin myös parit viuhahdukset mikä ei ole koskaan huono juttu!

Sitten seurasikin matkan pahiten hämäränpeittoon jäänyt osio, eli suuntaus Helsingin kautta naapurimaahan. Neuvona ensivuodelle: krapulan ei passaa antaa yllättää, varsinkaan jos on taipumusta matkapahoinvointiin tai merisairauteen. Hyttien uupuminen aiheutti myös hiukan särkyä ja ahtautta koko haalarijoukkueen majoituksessa käytäville makaamaan. Sanomattakin selvää, että laivan henkilöstöstä tuli heti ylimpiä ystäviämme.

Tarinoita Tallinan tapahtumista on varmasti yhtä monta kuin oli exculaistakin, joten ei puututa niihin sen enempää. Mikä tapahtui ulkomaille, jääköön sinne, kuten myös rahanne. Ylemmät tahotkin muistivat innokkaita excuiliijoita pistämällä pankkikorttien toiminnan poikki joksikin aikaa, jolloin käteistä omaavat ihmiset olivat kullanarvoista seuraa. Eli sitten vielä pieni katsaus siihen mitä reissusta jäi käteen:

- Tuhdisti viinaa
- Aikalailla tyhjä pankkitili
- Hikisiä painajaisia Janos Valmusen Bussipysäkillä -kalaluudesta
- Paljon vieraskielisiä kuitteja, jotka jaksavat vieläkin pikupienissä naurattaa
- Lentäviä lauseita, kuten aina hyvä "Avatut saa juoda"
- Hienot krapulatutinat, jotka tekivät seuraavan päivän muutosta antoisaa ajanvietettä

Excursiolle Keski-Eurooppaan

Ensin junalla Helsinkiin. Helsingistä lensimme Amsterdamiin ja taisi olla samalla ensimmäinen ulkomaanlento minulle.

Amsterdamissa ehdittiin käydä katsastamassa mm. Punaisten lyhtyjen alue ja illalla lähdettiin yöjunalla Pariisiin. Pariisissa asuttiin Moulin Rougen ja oopperan lähetyvillä. Kävimme vierailemassa Ranskan teillä, jossa esiteltiin puhelinneuvottelun varhaista versiota. Se oli pyöreä pöytä jossa ihmiset saivat jutella toisilleen puhelimen kautta toiseen vastaavaan pöytään. Erikoista oli se, että pöydässä oli rivi merkkivaloja, joiden vieressä oli nimilista vastapään neuvottelijoista. Siis merkkivalosta pystyi päättelemään kuka puhui toisessa päässä.

Sattui olemaan pääsiäisen pyhät ja niinpä osa Pariisin virallisesta ohjelmasta peruuntui. Katsastettiin siten Eiffel-torni ja museoita sitäkin enemmän.

Noustiin junaan ja matkustettiin Hollantiin Delftiin. Siellä vierailtiin teknillisessä korkeakoulussa. Vietettiin kiva ilta paikallisessa pubissa ja illan aikana blankolaiset

taisivat omia käyttöönsä kaikki paikalliset taksit, joista kaksi jopa ajoi kolarin. Yö vietettiin olkikattoisessa rakennuksessa, kimppamajoituksessa.

Seuraavana päivänä lähdettiin Amsterdamiin. Excursio oli suunniteltu päätettävän Heinekenin oluttehtaalla. Siellä oli tarjolla ilmaista olutta tunnin ajan. Blankolaiset löysivät itsestään musikaalisia lahjoja ja laulaa lurauttivat "Illoin luokse pienen kapakan" ja voittivat äänekkydelään jopa englantilaisen vierasjoukon.

Paluumatkalla tehtiin välilasku Hampurissa, ja junassa kului viimeinen yö.

Pikku-Piudin pieni excujuttu

Aikaisin perjantaiamuna, kun muut olivat vielä nukku-
massa, olin itse myös nukkumassa! Heräsin vasta paljon
myöhemmin, sillä excubussi lähtikin liikkeelle ihan ih-
misten aikaan, vasta kello 14, tietenkin kyykkäkopilta.

Saavuttuani bussiin viimein niukasti ajoissa, kuten aina,
oli muilla jo vauhti päällä. Vaikka luonnolisestihan pul-
loja ei availa ennen Oulun kaupungin rajaa... mutta ava-
tut saa juoda...

Bussimatka oli iloisen rauhallinen, tällä kertaa kankiter-
roristit EIVÄT kaapanneet bussia, kuten viimevuonna
kävi. Excuprotokollan mukaan matkaan kuului pakol-
linen esittelykiertos, jossa varsinkin uudet fuksit, joita
ei pahemmin kyllä paikalla ollut, esittäytyivät kaikille.
Mukana oli myös perinteiset huonot vitsit, kuten La-
costevitsi :) Parin tunnin matkan ja aivan liian monen
tupakkatauon jälkeen saavuimme viimein perille koh-
teeseemme, joka tänävuonna oli Syötekeskus.

Paikanpäällä alkoi yleinen ja kovin tuttu rutina huonois-
ta mökkijaoista. Mökit olivat liian hienoja ja mukavia ja
niissä oli sisällä ihan väärää ihmisiä. Itkijät saivat kuiten-
kin pitää tunkkinsa ja mökit pidettiin niinkuin ne olivat
:) Illala alkoi sitten ohjelma ja makkaranpaiston lisäksi
ohjelmassa oli Poputtolinoksen ja Mörri-sedän suun-
nittelemaa toimintaa. Ohjelman tarkoituksena oli karata
tältä Blankon sisäpiirin aivojenpesuleiriltä lentämällä lei-
jalla karkuun ja luonnollisesti ohjelma alkoi perjantaisel-
la leijanrakennustalkoilla. Leijailun jälkeen siirryimme
sitten nauttimaan virvokkeita ja saunomaan, vaikka vir-
vokkeita kyllä nautittiin myös leijanrakennuksen aikana
ja jopa ennen sitä :)

Yön aikana saattui muutamia naarmuja ja mustelmia, sil-
lä eräät blankolaiset eivät edelleenkään osanneet juoda
vain avattuja ja näin ollen sammuivat sinne ja tänne ja

heihin sitten kompasteltiin. Öinen grillailu myös innoit-
ti osan vanhemmista blankolaisista lauluhommiin ja il-
moille raikuivat iloiset YogiBearit ja kyllä... myös valitet-
tavasti... Bussipysäkillä. (miten niin valitettavasti? Jätkä o
paska kakkonen. —toim. huom.)

Seuraavana päivänä välikuolemien jälkeen ohjelma jat-
kui ja tukkihumalan(ja normihumalan) avulla pyrittiin
rikkomaan sisäpiirin mielenhallintatekniikat ja välit-
tömästi sen jälkeen pyrittiin suunnistamaan pois tältä
kierolta leiriltä. Osa leirin uhreista pääsi karkuun, mutta
jotkut jäivät pysyvästi aivopesun vangiksi. Illanvieton
aikana jälleen kerran muutama ovela leiriläinen pyrki
karkaamaan leiriltä piiloutumalla Syötteen huipulle,
mutta siellä oli kylmää ja kalja loppui, oli antauduttava
leirin vangiksi jälleen: parempi olla kännissä vanki, kuin
vapaana kylmissään ja janoinen. Ilta jälleen lämmitti kie-
lenkantoja, tai sitten se oli vodka, mutta kuitenkin laulu
oli jälleen kerran ihan järkyttävää p*skaa, mutta minkäs
sille sitten voi.

Aamulla jälleen tuli avautumista mökkien kunnosta,
mutta ennemmin tai myöhemminhan sen oli tultava taas
eteen. Kun mökit oli viimein siivottu jouduimme nosta-
maan kytkintä.. tai kuskihan sitä kytkintä nosti, mutta
kaikki oli hengessä mukana, vaikka henki siinä vaiheessa
aika pahalle haisikin :D

Viimein perillä Oulussa laskettiin tappiot, niin miestap-
piot kuin omaisuusvahingotkin. Jälleen kerran eetteris-
tä oli ilmaantunut käsittämättömät määrät omaisuutta,
joka ei kuulunut yhtään kenellekkään, seuraavan excun
aikana täytyy tutkia lähemmin Blankon toiminnan ja
kloonautuvan omaisuuden mysteerejä.

Tommi Portti

Kiltatoiminta

Parhaimpia asioita Tollilaisen vapaa-ajan vietossa on erittäin toimiva ja aktiivinen kiltatoiminta (josta lisää osoitteessa <http://www.blanko.fi>). Blanko tarjoaa jäsenistölleen erittäin monimuotoisia tilaisuuksia: leffailtoja, teatterissa käyntiä, saunailtoja, liikuntaa sählyn, sulkapallon ja kyykänmuodossa ja lisäksi tietenkin monia erilaisia bileitä.

Blankon etuja on sen suhteellisen suuri koko. Koska meillä on paljon jäsenistöä on meillä myös rahaa ja osaamista monien erilaisten tapahtumien järjestämiseen. Blanko tekee toki yhteistyötä muidenkin kilttojen kanssa, joten samoja naamoja ei tarvitse kyllästymiseen asti katsella. Emmekä ollenkaan vähättele pienempiä kiltoja, päinvastoin, pienemmät killat ovat enemmän perhemäisiä ja siellä kaikki tuntevat kaikki, joten voisimme väittää että jos otetaan kaksi henkilöä pienestä killasta ja kaksi henkilöä Blankosta niin pienemmässä killassa olevat ovat keskenään huomattavasti paremmissa väleissä.

Mutta sen minkä Blanko menettää läheisyydessä se saavuttaa lu-

kumäärässä. Onhan pienemmällä porukalla tehdyissä tapahtumissa monesti todella hauskaa, mutta se ei lämmitä jos tapahtumia ei yksinkertaisesti ole kovin montaa kertaa vuodessa. Blankolla tapahtumia piisaa ja sieltä löytyy jokaiselle joi-
tain todella mukavia tapahtumia.

Lisäksi Blankolla on varmaankin melkein aikojen alusta ollut omia alajaostoja, jotka toimivat perheenomaisesti. Alajaostot sitten pitävät omia bileitään ja sen lisäksi käyvät vielä Blankon bileissä, syövät tavallaan kaksi mansikkaa kerralla. Näitä alajaostoja on tällä hetkellä: Blankki, Kombostikobla, Wit, MK-HFT Ry, Possut, pehmeän tien inkvisitio, osasto dagen efter... ja jos mistään alajaostosta ei löydy sinun ideologiallesi täysin sopivaa ryhmitymää, niin mikäpä estäisi sinua ja kavereitasi perustamasta omaa alajaostoa.

Sama pätee myös kaikkeen muuhun Blankon toimintaan: jos jonkun mielestä joku tapahtuma olisi oikein hauska ja löytyy muutakin porukkaa joita sama homma kiinnostaisi niin Blankon suunnittelijaan

tai hallitukseen voi ottaa yhteyttä ja mietiskellä yhdessä saataisiinko tapahtumaa järjestettyä. Koosta on muitakin etuja kuin vain tapahtumien määrä. Suuresta joukosta opiskelijoita löytyy taatusti samanhenkisiä ihmisiä joista saat hyviä kavereita.

KROKETTI 2007

Oli perjantai viides lokakuuta ja ilmassa oli suuren urheilujuhlan tunnelmaa. Tai no ainakin pienen ja no ei ihan urheilujuhlan, mutta ketä edes kiinnostaisi suuri urheilujuhla kun voi pienemässä porukassa vetää perseet ja pelata krokettia?

Todellakin, oli taas se aika vuodesta, kun yhden krokettijoukkueen nimi kirjoitettaisiin tähtiin. Itsekin kuuluin joukkueeseen enkä mihin tahansa tiimiin vaan Blankki-tiimiin, jonka vahvuuksiin kuuluivat Ville "mrcap" Kiviniemi (herra päätoimittaja!), Hanna-Mari "hms" Saxman (Hömssi !) ja minä. Henkilökohtaisiksi vahvuuksiksemme laskimme siis tietenkin Villen miehekkäät lihakset, Hömssin naiskauneuden ja elegantin tarkan lyömistyylin ja noh minä yritin olla kämmäämättä.

Lisäksi joukkueellamme oli muutama kappale maskotteja joiden tehtävänä oli arvioida kentän kaltevuuskulmat ja laskea millä momentilla mailaa pitäisi milloinkin pyöräyttää ja mihin suuntaan. Niin ja tietenkin maskottien tärkeimpänä tehtävänä oli vastustajien hännääminen ja heidän pallojensa piilottaminen suonsilmäkkeisiin.

Ensimmäinen kierros alkoi nihkeästi, mutta Hömssin titaanisella kahden portin lyönnillä nousimme lopulta ylivoimaiseen voittoon. Tämän jälkeen siirryimme tyytyväisenä seurustelemaan muiden ihmisten kanssa, kalibroimaan nestetasapainoamme ja opettamaan maskoteillemme uusia paikkoja mihin vastustajan pallon voi piilottaa tukalan paikan tullessa.

Toiselle kierrokselle lähtiessä oli selkeästi tapahtunut jotain ja jossain. Yksi selitys voisi olla että olimme yksinkertaisesti huonompia, mutta enemmän uskon siihen että tähtitaivaalla Uranus oli siirtynyt Jupiterin taakse ja samalla sen suosiollisesti vaikuttava voima oli hiipunut niin olemattomaksi, että lyöntimme eivät onnistuneet. Sekään ei peliämme kyllä auttanut, että rakkaat maskottimme yrittivät piilottaa humalapäissään meidän palloamme vastustajan pallon sijaan.

Voittoa ei tullut (meille), mutta hauskaa oli. Nähtiinpä paikan päällä muuten ihka aitoja piraatteja-kin, mutta heidät hylättiin turnauksesta heidän pitäessään aarteiden etsimistä turnausta tärkeämpänä (yarr HARRR!). Onnea muuten voittajatiimille, ketä olittekaan jotka turneen voititte, ja ensi vuonna uudestaan!!

Antti "Lisko" Mehtomaa

ÄÄNESTÄ!

Miss & Mister BLANKO 2007-08

Tärkeintä tulevassa opiskelupaikassa on tietenkin se että ala on kiinnostava. Melkein yhtä tärkeää on se millaisia ovat opiskelukaverit. Niinpä päätimme esitellä tässä numerossa Blankon kauneimmat ja komeimmat henkilöt. Miss/Mister Blanko -kilpailu on perinteikäs jo ensimmäisen kerran järjestettävä kilpailu. Molempiin sarjoihin oli kova tunku ja valitettavasti lehden tila on rajallinen, joten hyvin moni potentiaalinen voittaja jouduttiin jättämään kilpailusta pois. Tässä kuitenkin esiraadin valitsemat ehdokkaat esittäytyvät. Äänestää voit joko Tollin ständillä abi-päivillä tai netissä osoitteessa <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot/>

Kilpailun voittajat luonnollisesti palkitaan ruhtinaallisesti ja jotta äänestäminen olisi houkuttelevampaa, myös äänestäjien kesken arvotaan palkinto. Käyhän siis kertomassa oma mielipiteesi siitä kuka on Blankon kaunein/komein!

Miss Blanka

ehdokkaat 2007-08

1 Satu Alanko

24v, yo, media-assistentti

Harrastuksiin kuuluu koirat, laulaminen ja elokuvat.

Koneessa sairaan hyvä prosessori :), kiintolevyä 75GB, muistia 1GB ja nettiyhteys on 10Mb/s

Lempivärinä punainen ja musta.

Tulevaisuuden suunnitelmat avoimet.

Vahvuuksia reippaus ja spontaaniisuus, heikkouksia malttamattomuus ja äkkipikaisuus.

Tsadiin ei muuttaisi ikinä, Oulussa on tullut asuttua ihan riittävästi, miettii tulisiko pikkupitäjässä hulleksi.

Eläimenä olisi kissa; itsenäinen ja aina yhtä salaperäinen.

Haltijalta toivoisi että pääsisi JO:n tentistä läpi heti ekalla kerralla... :)

Motto: "Kyllä!"

2 Paula Jaakola

20v opiskelija

Harrastaa leffojen katselua, koneella yleistä härväämistä, musiikin kuuntelelta, tanssimista ja hervotonta nauramista.

Tietokoneessa prosessorina Mobile AMD Sempron 3300+ 1,99GHz, kiintolevyä 100Gt, muistia 1024MbRAM ddr2 ja nettinä Cambusbaana 5/3 Mb/s

Lempiväri on tumman violetti.

Tulevaisuudessa aikoo muuttaa saunalliseen kämppään.

Vahvuus ja heikkous on kosketusherkkyys/herkkyys :P

Oulu on kyllä kiva paikka, vaikkakin aika pieni ja täällä tuulee liikaa. Ystäviä ja tuttuja riittää ja täällä on tarpeeksi kaikkea paitsi hyviä baareja. Tsadi kuulostaa aika mielenkiintoiselta mutta ei sinne silti kehtaisi lähteä :)

Eläimenä olisi mehiläinen, koska ne isot pörröset mehiläiset on söpöjä, mutta saattavat pistää jos niitä härnää liikaa. Ne on humalassa etenki syksyisin niinku suurin osa opiskelijoistakin.

Haltijalta toivoisi enemmän aikaa ja rahaa kiitos!

Motto vaihtelee useammin kuin vuodenaajat.

Hänet tulisi valita koska hän on tarpeeksi vaatimaton, ja juo vain vodkaa :P

3 Jenni Sirviö

20v, opiskelija

Harrastaa bodypumpppia, rullaluis-
telua sauvojen kanssa, bodycom-
battia ja -balancea.

Koneessa AMD Athlon 64 3500+
2.21GHz Processori, Kiintolevyä
232,8Gt, muistia 1Gt

Lempivärinä sininen, musta ja me-
talinharmaa. Vihreekin menettelee.

Tulevaisuudessa aikoo valmistua ja
päästä töihin.

Heikkoutena on se, että arpoo liian
pitkään vaihtoehtoja. Vahvuutta ei
osaa sanoa.

Oulussa haluaa asustella. Pikku-
paikkakunnalta tullut, niin tietää
mitä se on siellä asuminen.

Eläimenä olisi kissa, koska on elä-
nyt kissojen kanssa. Rakastaa kis-
soja, ne ovat itsenäisiä ja niillä on
luonnetta.

Haltijalta ei toivoisi mitään, sillä ra-
haa saisi tekemällä töitä ja miehen
saisi kun ehtisi/laskisi rimaa.

Hänet tulisi valita koska hän on
kaikkein edustavin, tyylikkään ja
kaunein irkkaaja. Tulee vielä toi-
meen kaikkien kanssa kutakuinkin.
(Omakehu tuoksahtaa)

4 Hanna-Mari Saxman

24v Tietojenkäsittelyn tradenomi

Harrastaa niin kutsuttua liikuntaa tiuhalla tahdilla noin kaksi kertaa kuus-
sa, lueskelee (lähinnä sarjakuvia, Spiderman roks!), töllöttää jenkki-sarjo-
ja ja animea, kurittaa koiraa, parantaa maailmaa ja tuijottaa seinää.

Koneessa 1.50GHz prosessori, muistia 512MB, kiintolevyä 60 + 250GB

Lempivärinä harmoniset sekoitteet, kuten valkoviini vihreässä pullossa.

Tulevaisuudessa aikoo kahlata opintoja läpi ja haaveilla samalla työpai-
kasta jossa viihtyisi.

Vahvuutena hyvät hampaat (vain yksi reikä tähän mennessä), heikkoute-
na taipumus hautautua sohvatyynyjen sekaan.

Asuisi mieluiten Uudessa-Seelannissa! Syystä jota ei voi kertoa koska se
paljastaisi vuosia kypsyttelyn maailmanvalloitus suunnitelman.

Eläimenä olisi pöllö. Koska olisi kiva lennellä yöllä ja rouskutella pikkue-
läimiä.

Haltijalta toivoisi lisää toiveita tietysti! Mutta jos se olisi huijausta, niin
Kalevalan Sampo ois kans kiva.

Motto: "Vastuu on kuulijalla."

5 Anne Vehkomäki

28 (tai 24)v, opiskelija

Harrastaa ratsastusta ja näperte-
lyä.

Koneen tiedot: "Mistä minä tietäisin,
isi asensi eikä kai tollilaisen täm-
möisiä tarvitse tietää :)" (voi myös
olla n. 300Gt, 1.81GHz, 960Mb, 5/3
Mb/s)

Lempivärinä vaatteissa musta, muu-
ten ehkä vihreä.

Yrittää olla suunnittelematta liikaa
tulevaisuutta.

Vahvuus: pullien räjäyttäminen il-
man napalmia. Heikkous: noin kol-
mikymppiset setämiehet.

Haluaisi jatkossa asua Oulussa tai
sitten Jäälissä. Molemmissa asunut
ja viihtynyt.

Eläimenä olisi kotikissa koska omia
kissoja seuraillessaan on todennut
että kovin on leppoisan näköistä
elämänmeno.

Haltijalta toivoisi toki lisää toivo-
muksia.

Motto: "No en oo v***u rauhallinen!!"
ja "Kissaton koti on mauton."

Hänet pitäisi valita Miss Blankoksi
siksi, että yksi vanha irstas tati on
aina parempi kun lauma tyttösiä.

Mister Blanka

ehdokkaat 2007-08

1 Tuomas Aarni

22v, opiskelija

Harrastaa kitaransoittoa, bassonsoittoa, laulamista, säveltämistä, kirjoittamista, lenkkeilyä, salibandyä, lukemista, opiskelua... Näitä riittää :)

Koneessa on 500gt Maxtor 3200 (external), 1.4 GHz Mobile Intel Pentium M, 1Gt RAM

Lempiväriä musta, sininen ja punainen.

Tulevaisuudessa aikoo rokata niin maan pe*****sti :D

Vahvuutena ja heikkoutena ovat huumorintaju ja lauluääni, valitkaa itse kumpi on kumpi :D

Tykkäisi asua jatkossakin Oulussa tottakai, kun täällä on Blanko :)

Eläimenä oloon vastasi: "Riittääkö että on valmiiksi basisti? :D"

Ei toivoisi haltijalta mitään, sillä "Mun mielestä on epärealistista toivoa vain yhtä asiaa, kun koko maailma on täynnä nautintoja ja hienoja asioita. Mun mielestä ois todella epärealistista kaikkia kohtaan valita vain yksi niistä :/ Kaikki tai ei mitään!"

Motto "Live to win" -Paul Stanley

Hänet pitäisi valita koska haluatte vain parasta ;)

2 Miikka Ansamaa

25v, opiskelija

Harrastukset: Tanssiminen, lentopallo, kaikenlaisen uuden kokeilu (esim. poi, skeittaus)

Koneessa kiintolevyä 530+40, prosessoria 2500+1333, muistia 1+1 ja nettinä 10/10+384/384

Lempiväri punainen.

Tulevaisuudessa aikoo jatkaa opiskelua ja työhömiä Helsingissä. Jossain vaiheessa uuden yrityksen perustaminen mielessä.

Vahvuudet: On kiva. Heikkoudet: Kryptoniitti. Lisäksi on erittäin heikko vastustamaan makeaa. Ja ehkä vähän ujokin.

Asuisi mieluiten Stadissa tai Oulussa. Molemmista löytyy paljon kavereita ja Oulusta tällä hetkellä opiskelut ja Helsingistä työt (no se Kuvake.net).

Eläimenä olisi maki. Hassu ja mainio eläin, josta ei voi olla tykkäämättä <3.

Haltijalta toivoisi: Jos nyt jätetään kaikki satapata kultaharkkoa -toiveet väliin, niin toivoisi opintojensa pikaista päättymistä :)

Motto: "Näillä mennään mitä on ja katsotaan mihin se riittää"

Jos hänet valitaan Mister Blankoksi, lupaa tittelinsä suomalla arvolla olla hyödyksi kaikille ja pyrkiä edistämään maailmanrauhaa.

4 Jussi Kärki

25v opiskelija/tilapäinen trukki-kuski

Harrastukset: futis, sali, uinti, leffat, matkustaminen ja jalkapallo-kulttuuri (fanitus)

Koneessa kiintolevyä 850 Gb, Prosessorina AMD athlon 64, Muistia 2 X 512 Nettiyhteys: 2/2 (taloyhtiö)

Lempivärinä sininen.

Tulevaisuuden suunnitelmat: lottovoitto, rikkaisiin naimisiin tai Kombostikobla-niminen pelifirma.

Vahvuudet: huumorintajuinen mailmanparantaja, sporttinen olemus ja pitkä pinna. Heikkoudet: ei pysty juomaan olutta.

Haluaisi jatkossakin asua Oulussa ehdottomasti. Ikänsä asunut täällä eikä lähde täältä kulumallakaan. Tai jos lähtee niin ulkomaille.

Eläimenä olisi karhu - iso kokoinen ja kunnioitusta herättävä otus.

Haltijalta toivoisi että Suomi pääsis jalkapallossa EM tai MM-ki-soihin.

Motto: "Kaikkea on kokeiltava" (raksit ruutuun)

Hänet pitäisi valita koska häneltä löytyy pilkettä silmäkulmasta, aitoa oulun murretta ja hauskat jutut. Plus osaa tehdä hyvää kotiviiniä.

3 Esa Juusola

23v, opiskelija

Harrastaa salilla käyntiä, seinäkiipeilyä, futista, kalastusta ja metsästystä.

Koneessa kiintolevyä 250gigaa, prosessorina AMD Athlon 64 3500+, muistia 1024mb ja nettiyhteys 5/5 baana)

Lempivärinä tummansininen.

Tulevaisuuden suunnitelmana opiskelujen alta pois hoitaminen.

Vahvuus on ilman muuta positiivinen asenne ja iloisuus :), ehdoton heikkous järkyttävän huono muisti.

Asuisi mieluiten jossain rauhallisemmassa paikassa jossa luonto olisi lähellä, tosin isoimmista kaupungeista tykkää koska kaverit ovat lähellä. Ehkä näin nuorena ja huvittomana kääntyisi vielä tsadin tai muun ison kaupungin puoleen.

Eläimenä olisi ahaven. Suomen kansalliskala ja muutenkin erittäin kaunis otus!!

Haltijalta toivoisi fysiikan lakien kumoamista.

Motto: "Pitäskö mennä oikein pöytään istumaan"

Hänet pitäisi valita, sillä ratkaisut tapahtuvat aina uikkarikierroksella ;)

5 Juhani Lehtonen

26v, opiskelija

Harrastukset Höldem, kyykkae, saehly

Koneessa kiintolevyä 760gt, prosessorina AMD300064 2ghz, muistina 1gb ja netin nopeus 10/10

Lempivärinä #3232CD

Tulevaisuudessa aikoo elää opiskelijaelämää sata lasissa siihen asti kunnes valmistuu.

Vahvuutena on Polar Wharf ja heikkoutena se, että välillä hommat menevät vähän liian tunteella.

Asuinpaikalla ei ole väliä, kunhan massia tulee ja lohta pääsee kouluttaan.

Eläimenä olisi leijona, viidakon herttua.

Haltijalta toivoisi kyvyn nähdä vihujen kortit.

Motto: "Näin se homma etenee"

Hänet tulisi valita Mr. Blankoksi siksi, koska muuten uhkaa lopettaa tiedottajan tehtävät, keskeyttää opintonsa ja muuttaa Mannheimin yliopistoon opiskelemaan Miikan (nimi muutettu) kanssa tietojenkäsittelyoppia sekä saksalaisia mal-lasjuomia.

Kotimatka on joskus yllättävä asia. Palaillessamme etelänmatkaltamme törmäsimme Heathrow'n lentokentällä outoon, sombrero päiseen mieheen. Hänen paahtunut ihonsa ja komeat viiksensä saivat meidät antautumaan keskusteluun hänen kanssaan samalla, kun jonotimme kanttiinista kupillista pahaa kahvia...

Mies kertoi meille lentäneensä Englantiin Kolumbiasta potkurilentokoneellaan. Tämä sai meidät pohtimaan moisen matkan syytä, jolloin hän väläytti kultahampaan koristamaa hymyään ja kertoi kyseessä olevan bisnesmatkan. Enempää hän ei suostunut paljastamaan, sen sijaan hän paljasti olevansa kotoisin Meksikosta läheltä Mezcalin kuvitteellista kaupunkia. Ihmetellessämme hänen sanojaan hän jatkoi vuolasta espanjansekaista englantiaan, kertoen muutamassa minuutissa lähes kaiken tietämisen arvoisen elämästään ja itsestään.

Tämän miehen täytyi olla muinaisen azteekkijumalan jälkeläinen, koska hänen elämänsä olisi vaikea tiivistää edes muutamana tuntiin. Tai romaaniin. Ja oli uskomattoman vaikea sanoa, mikä osa hänen tarinoistaan oli totta ja mikä valhetta. Ja uskomattoman vaikea oli myös päättää, haluaisiko ne mahdollisesti tapahtumattomatkin asiat uskoa todeksi, sillä hänen aurinkoinen persoonansa ja veikeät silmänsä tuntuivat täyttävän koko kahvion.

Elämänsä aikana hän oli nähnyt tuhansia paikkoja ja joutunut tuhansiin seikkailuihin.

Hän oli poltellut sikaria Che Guevaran seurana, ollut osaltaan myötävaikuttamassa Machu Picchun löytymiseen, katsellut kuubalaiskaunottaria Fidel Castron huvilan parvelta ja kokenut Teksasin vankiloiden kolkon elämän. Kuten me, hän oli ihminen, joka eli seikkailuille. Ja täten ei ollut vaikea arvata, mihin tämä satunnainen tutustuminen johti.

Ei kestänyt kauaa, kun jo istuimme hänen potkurilentokoneensa kyydissä, suuntana Meksiko. Ja koneen ohjaimissa istui Juan Ramon Rodriguez Lopez Garcia Putoz. Mies, joka oli nimensä veroinen.

Meksikon aurinko oli tukahduttavan kuuma, kun koneemme pyörät suutelivat Meksikon punertavaa maaperää. Lentomatka oli vaiherikas; suurimman osan ajasta lensimme alle kolmensadan jalan korkeudessa, eikä Juanin vesipullosta leijuva käyneen kaktuksen tuoksu jättänyt paljoa tulkinnanvaraa. Tunsimme kuitenkin velvollisuudeksemme luottaa pilottiimme, koska hän ei selvästikään ollut ensimmäistä kertaa asialla. Eikä hän pettänyt luottamustamme.

Koneen rullattua pysähdyksiin hän vaati meitä auttamaan häntä sen kätkemisessä. Tämä pyyntö oli erikoinen, mutta hän kertoi sen johtuvan Meksikon hallituksen tiukkapipoisesta suhtautumisesta yksityis-ilmailuun. Eikä hän, elämänsä yksinäisyyden individualisti kun oli, voinut moista sallia. Kohautimme olkiamme ja päätimme asian olla, sillä arkkivihollisemme nälkä alkoi pikkuhiljaa kuristaa vatsanpohjamme.

Juanin koti ei ollut kovinkaan kaukana kyseiseltä lentokentältä, mikä sopi meille oikein hyvin. Juan ryhtyi lämmittämään liettä samalla, kun me aloimme kaivella aivojemme reseptitumaketta.

Kaktusten ympäröimä Putozin valtava kotitila odotti meitä jo houkuttelevana. Olimme hieman skeptisiä ruuan riittävyys suhteen, sillä meksikolaiset ruuat eivät ole niinkään runsaita ja täyttäviä kuin monet muut kokemamme maut ja elämykset. Luulo, joka tulisi katoamaan yhtä nopeasti kuin Juanin veljen mystiset valkoista jauhetta sisältäneet pussukat lentokentän vessaan tullitarkastusta edeltävänä hiljaisuuden hetkenä.

Kuvankauniit señoritat odottivat meitä toivottaakseen väsyneet matkalaiset avosylin kotiinsa nauttimaan perinteisistä meksikolaisista herkuista.

Juanin uljas vaimo Juanita oli jo päivällä leiponut valmiiksi ison kasan tacoja, jotka olivat kiviuunissa jo odottamassa nälkäisiä kulinaristeja. Juanita vaati ja miltei raahasi meidät suoraan autosta keittiöön. Hän ha-

lusi nähdä miten kaksi suomalaista huip-pukokkia valmistaa hänen armoitetusta reseptistään maittavia tacoja. Epäilimme hänen olevan liikkeellä vähättelevällä mielellä, sillä mikään ei ole Juanitalle pyhem-pää kuin itselaitettu ruoka ja sen ylivertaisuus keneen tahansa verrattuna.

Pyöräyttelimme massiivisella valurautaisella pannulla kasaan muhkeasti muhivan seoksen lihaa, mausteita, sipuleita ja par-haimpia yrttejä. Juanita pinnisteli vielä vastaan, mutta kun hän viimein uskaltautui maistamaan tuotostamme saattoi hän vain huutaa onnesta ymmyrkäisenä: "Usted lo tradujo otra vez, consigue una vida. Y aú, tocino!" Juanita oli myyty.

Hymyssä suin kannoimme pöytään tuoreet tacot ja niiden sisällöksi pyöräyttämämme muhennoksen. Huuli pyöreänä isäntäväki latoi tacoja naamaansa. Ne hävisivät yhtä nopeasti kuin iltapäivän auringossa juomaksemme tuodut margaritat. Juan oli erittäin ylpeä itsestään, koska oli saanut houkuteltua nämä suurenmoiset kokit hetkellisesti korvaamaan Juanitan arkiset pö-peröt. Juanita ei ylpeilystä liiemmin innostunut, mutta vartittunnn intensiivisen ja rakentavan keskustelun jälkeen päätettiin ottaa uudet margaritat ja unohtaa koko kiusallinen kiista.

Illan toinen resepti ei tullut Juanitalta vaan sen vuoti meille itse talon isäntä, Juan Ramon Rodriguez Lopez Garcia. Tuo Putozien perheen pää oli viettänyt aikanaan vuoden texasilaisen vankilan keittiössä, josta mukaan oli tarttunut kuuluisan Texas Jailhouse Chilin ohje. Miksi Juan oli ollut kyseissä vankilassa, jäi vielä hieman epäselväksi. Asiaa tiedustellessamme saimme nopeasti eteemme uudet margaritat. Ja meillehän ne maistuivat.

Siirryimme takaisin keittiöön ja chilin pa-riin. Reseptinä vallan yksinkertainen ja pe-konilla rikastettu chili sai kyytipojakeen paksussa rasvassa tirissee ei-niin-meksi-kolaiset ranskanperunat. Mutta jos resepti on Texasista, niin mitä muutakaan voi olettaa.

Chilimme sisälsi massiivisen määrän lihaa, tomaattia, mausteita, chiliä ja miltei mitä tahansa muutakin maan ja taivaan väliltä, jota joku olisi voinut keksiä chiliinsä lait-tavan.

Ja ai niin, ystävämme Juan muisti tässäkin vaiheessa meitä raikkaalla vastatehdylä margarita-nimisellä juomalla. Kohteliai-na vieraina emme toki kieltäytyneet tästä kunniasta.

Jälleen valmiin ruuan kanssa kohti pöytää kävellessämme huomasimme ajan jo rien-täneen pitkälle iltaan. Huomasimme myös lasiemme sisällön mystisesti hujenneen ja mielemme nousseen uusiin sfääreihin. Nautimme kuitenkin täysin siemauksin tekemästämme aterista ja espanjankielis-ten huudahduksien perusteella myös isän-täväkemme oli vakuuttunut tuotoksemme pätevydestä.

Kaikkien ruokailtua itsensä täyteen, il-moitti Juan, että olisi vielä yksi resepti ko-

keilematta. Perinteiset neljän lihan tortillat tulisivat kruunaamaan ruokapuolen juhla-lisesti. Mutta ensin olisi kuitenkin otettava hieman lisää margaritaa. Itse asiassa pöy-tään kannettiin välittömästi kaksi isoa kan-nullista tätä elämän nektaria ja alle puolen tunnin huomasimme yllättävää väsymyk-sen tunnetta. Sitten kaikki pimeni.

Tunnin päästä availimme silmiämme ja vieressämme seiso i hymyilevä Juan. Tuo vinkeä viiksivallu pahoitteli syvästi, että Juanitalla oli ilmeisen "vahingossa" lipsah-tanut hieman liikaa tequilaa margaritoihin. Asia oli kuulemma käsitelty loppuun ja rakentavan taukomme aikana Juanita oli hämillisyydestään toivuttuaan päättänyt leipoa nuutuneille kokeille perinteisen meksikolaisen suklaakakun.

Saatuamme päämme avautumaan parem-min, saatoimme alkaa maistelemaan tätä Juanitan rakkauden luomusta. Ja voi että se olikin uskomattoman hyvää. Paksun runsas kakku, jonka päällä oli suuri määrä suklaa-kastiketta.. Mitä voi vasta herännyt kokki muutakaan toivoa, kuin täydellistä mielen räjäyttävää jälkiruokaelämystä.

Tämän jälkeen Juan hieman pahoitteli, että viimeinen ruokalaji oli jäänyt kokoa-naan väliin valitettavan välikohtauksen takia, mutta oli kuitenkin tyytyväinen voi-dessaan päästää meidät rankan illan jälkeen yöpuulle.

Sombrerot silmillä saatoimme viimein huokaista. Meksiko oli vallattu.

Mutjake & Morrissey

Jotain positiivista opiskelusta

Iloinen pirteä punaposkinen opiskelija kiiruhtaa kohti luentosalia. Luennoilla opiskelija on aktiivinen ja iloinen. Iltaisin pakkeretaan luennoilla tehtyjen muistiinpanojen kanssa. Kouluaajan ulkopuolella on todella sosiaalinen ja solmii tärkeitä business-suhteita opiskelutovereihinsa eli kiertää kaikki kissanristiäiset. Menee aikaisin nukkumaan ja herää kiltisti kahdeksan luennoille, eikä ole taatusti ikinä krapula.

Niin luultavammin tekisi ihanneopiskelija, mutta ainakaan minusta ei ole vielä opiskelurani aikana sellaista kuoriutunut. Kahdeksan aamut ovat hirveitä. Ihan sama, vaikka keksällä olisi tottunut menemään kuudeksi töihin, mutta parin viikon jälkeen mikään ei ole niin hirveää kuin herätä puoli tuntia ennen luentoa ja kiirehtiä luennolle kuuntelemaan luennoitsijoita, joilta ei ikinä uskalla kysyä mitään, koska se osoittaisi että on ihan n00b (ja sen että on olemassa, iik). Kaikki muuthan muutenkin tunnetusti tietävät kaiken.

Jos sitten opiskelu on niin kauhean hirveää, miksi opiskella? Olisi voinut mennä vaikka niihin kuuluisiin oikeisiin töihin tai liittyä jengiin kaupungin cooleimpien pultsareiden kanssa juoden kirkkaita juomia... Tai sitten olisi voinut mennä ammattikouluun ja laittaa irc-galleriaan yhteisöksi: "Amis se vaan tienaa enemmän". Ja hyvällä tuurilla jopa todella tienata enemmän. Ainakin enemmän kuin nyt.

Eli siis ei muuta kuin opiskelemaan.

Positiivista esimerkiksi lukioon verraten on opiskelun vapaus. Vaikka ne kahdeksan aamut ovatkin vielä kauheampia kuin lukiossa, on kuitenkin täysin oma valinta meneekö niille kahdeksan luennoille vai ei. Tosin se, millainen arvosana kurssista tulee ja se, kuinka hyvin yleensäkin pysyy kärryllä opiskelujen suhteen, onkin sitten täysin eri asia. Harjoitusryhmissä ei myöskään ole pakko valita sitä kahdeksan aamua, kunhan vain ymmärtää olla tarpeeksi vikkellä ja valita jonkun viihtyisämmän ajan. Eikä tentteihin ole pakko lukea viimeisenä iltana vaan tentteihin lukemisen voi mahdollisesti aloittaa toiseksi viimeisenä iltana ja täten puolittaa paniikki.

Eikä se opiskelu niin kauheaa ole, kun opiskelee kuitenkin alaa, jonka on itse valinnut ja joka itseä todella kiinnostaa. Opiskeluaika on välietappi kohti oravanpyörän muotoista työelämää. Tosin opiskeluaika on myös aikaa milloin määritellään, millainen siitä oravanpyörästä tulee. Tekeekö työtä, josta on kiinnostunut vai herääkö jokainen aamu tekemään työtä, joka nostaa mieleen lähinnä v-alkuisia sanoja ja katumusta siitä, että ei lähtenyt-kään toteuttamaan itseään.

Raapusti viimeisillä sydänverillään Päivi Palosaari

The City That Never Sleeps

Teksti: Tuomas Aarni

Tämän pikku infopläjäyksen tarkoituksena on kertoa, miten ja missä Oulu ei nuku koskaan. Raskaat työt vaativat tunnetusti raskaat hovit, ja saa sitä hauskaa pitää vaikkei olisi niin raskastakaan :) Kannattaa tsekkailla näitä mestoja:

Kaenkkylaet:

Oulu on kuuluisa pikaruokatarjonnasta, varsinkin keskustassa ruokapaikkoja on melkein joka kulman takana. Hinnat eivät valitettavasti ole enää vanhaa tasoa, parhaimmillaan pizzaa sai eteensä vaivaisella 15 markan korvauksella. Kaupungin kuuluisimmat pizzapaikat ovat tällä hetkellä Da Max, jonka kebab-majoneesipizzat keräävät vain ylistystä, sekä Göreme (Kastellin Göreme, myös keskustassa on saman ravintolan etäpiste), joka aiempivuotisessa Iltalehden kyselyssä äänestettiin jopa koko maan kymmenen parhaan pizzerian joukkoon. Göremessä on myös hyvä mahdollisuus tehdä pikkujäynää ulkopaiikkakuntalaisille, ehdottakaa ottamaan tuplajuustopizza. :) Muista kuin pizzapaikoista mainittakoon legendaarinen kebabravintola Troija, joka on kuuluisa ennen kaikkea kastikkeistaan. Grilleistä ehdottomasti paras on Puolivälinkankaalla sijaitseva Järvikioski, jossa on ehdottomasti kaupungin paras hinta-laatusuhde. Se kertonee tarpeeksi, että lounasaikaan paikkaan on megalomaaniset jonot perusduunareita. Kannattaa myös muistaa <http://kaenkkyl.com> josta löydät tietoa Oulun pikaruokaloista. (Känkkylöistä voisi mainita myös Fratellin, joka ei hintatasoltaan ole halvimpia, mutta jonka känkylt ovat ainakin minun suuhuni maistuvimmat —*päätoimittajan huom.*).

Ruokaravintolat:

Jos haluaa vähänkään pröystäillä, Blankki suosittelee Pannua, Willisikaa ja Oskarin Kellaria. Kiinalaisravintoloista mainittakoon keskustan Hai Long sekä Joutsensillan kauppakeskuksen Little Dragon, joiden lounasbuffetit ovat todella omaa luokkaansa. Opiskelijaravintoloista ehdoton ykkönen on keskustan Vanilla, tästä Unirestan ravintolasta saa tottakai opiskelija-alennuksen. Ruokaa saa valitettavasti vain arkisin, ja sitäkin vain klo 14 asti. :/

Leffat:

Oulusta löytyy kaksi isompaa leffateatteria, Star Tuirassa sekä Finnkin Plaza keskustassa. Plaza on koko maan uudenaikaisin leffateatteri, ja tuskin on kaukaa haettua sanoa myöskin parhaaksi teatteriksi. Jokaiselta paikalta näkee valkokankaalle asti, vaikka eteen tulisikin se Suomen pisin koripalloilija. Myös NuKun (Oulun Kaupungin Nuoris- ja Kulttuurikeskus) Studio-teatterissa näytetään elokuvia, nämä näytökset ovat enemmänkin alan harrastajille suunnattuja.

Euron illat:

Oulussa on mahdollista viettää vaikka koko viikko putkeen euroilemassa, Blankki suunnittelee tekevänsä jos-

kus kattavan tutkimuksen ja reportaasin aiheesta. Aikataulu on kuitenkin seuraavanlainen: maanantaisin Hevimesta, tiistaisin Kantis, keskiviikkoisin Onnela/Kantis, torstaisin Onnela/Hevimesta(hevikaraoke-ilta), perjantaisin Garage/Las Vegas, lauantaisin Garage/Las Vegas, sunnuntaisin Onnela.

45 Special:

Yksi Suomen kuuluisimmista rokkibaareista, jonka sunnuntaijamit sekä portsari Oksanen ovat jo käsitteitä ympäri maata. Baarissa järjestetään jopa yli sata elävän musiikin tapahtumaa vuosittain.

Never Grow Old:

Reggae-baarinakin tunnettu rytmimusiikin baari, jossa nätti opiskelijatyttö myy juoman.

Toripolliisi:

Vuonna 1987 paljastettu pronssiveistos, joka toimii kunnianosoituksena Oulun Kauppatorin rauhaa ja järjestystä valvoneille poliiseille. Erään poliisin suusta kuultiin aikoinaan yksi kaikkien aikojen oululaislauseista: "Herra on hyvä ja hajjaantuu!"

Myös harrastusmahdollisuuksia Oulusta löytyy runsain mitoin. Luonnollisesti kaikkia peruslajeja, kuten jääkiekkoa, jalkapalloa, salibandyä jne. voi harrastaa, mutta niiden lisäksi Oulussa voi harrastaa esimerkiksi: kiipeilyä, frisbee golfia, karttingia, megazonea, minigolfia, kalastusta ja kyykkää. Ihan vain muutamia mainitaksemme.

Oulu vs. Helsinki

Aikoinaan kun maailmalle lähdin niin suunnakseni otin Helsingin, koska se kuulosti niin hyvältä: iso kaupunki jossa saa helposti kesätöitä ja halpaa viinaa voi hakea Virosta helposti. No olihan se iso kaupunki, töitä sai helposti ja Virolin oli lähellä. Muuta hyvää paikassa ei sitten ollutkaan ja kaupungin suuruuskin oli oikeastaan negatiivinen asia. Helsingissä ihmisillä on aina kiire seuraavaan julkiseen joka on juuri lähdössä. Ihmiset ovat kylmiä, itsekkäitä ja puhuvat oudosti.

Oulu on huomattavasti lämpimämpi paikka asua. Aina on aikaa pysähtyä rupattelemaan kaverin kanssa pieneksi toviksi. Jopa tuntemattomien ihmisten kanssa voi puhua. Kaupunki on myös kooltaan sopiva: se tarjoaa monenlaisia liikkeitä, mutta mikään kauppa ei ole liian kaukana. Eikä Oulustakaan kesätöiden saaminen liian vaikea homma ole, tai jos ei satu Oulusta saamaan, niin ainahan voi muuttaa kesän ajaksi jonnekin muualle asumaan.

Asuinpaikkana Oulu on juuri sopiva: ei liian pieni jotta naapurit tietäisi asiasi paremmin kuin sinä itse mutta ei kuitenkaan liian suuri jotta tietynlainen rentous, leppoisuus ja lämpö olisi vaihtunut kiireeseen ja kylmyyteen.

Ville kiviniemi

VAIHOSSA VENÄJÄLLÄ

Vaihto-opiskelu on kokemus, joka kannattaa käyttää hyväksi opiskeluaikana – muulloinhan se ei mahdollista olekaan... ;-) Vaikka se voi taloudellisesti olla haaste, niin uhraus kyllä kannattaa. Samanlaista tilaisuutta ei sitten myöhemmin enää tulekaan, ulkomaan työkomennus on ihan eri juttu kuin tilaisuus tutustua moniin eri maista tulleisiin opiskelijoihin, loppujen lopuksi leppoisissa ja kansainvälisissä merkeissä.

Tollilaisia on viime vuosina käynyt vaihdossa enemmänkin Länsi-Euroopassa sekä joitakin rapakon takana ja Kauko-Idässä (Japani, Korea...), mutta taisin olla ensimmäinen ja toistaiseksi vissiin pitempäänkin ainoa, joka otti suunnaksi "lähialueen" eli Petroskoin. Siellähän tietojenkäsittelyn opiskelu on osa matemaattisen tiedekunnan aherrusta ja Karjalan tasavallan pääkaupungissa matemaattisuus korostuu merkittävästi.

Tuon huomasin osallistuttuani Kryptografian kurssille. Paitsi, että opetus tapahtui täysin venäjän kielellä myös matematiikka osoittautui minulle melko kryptiseksi.

Kryptografian tunnilla riitti opiskelijoita ja ko-pioitavaa taululta

Sinällään kyse on kansainvälisestä "kielestä", esim. alan standardit DES tai ISO/IEC 9979 lienevät kaikille tuttuja... ;-) Joo, matemaattiset kaavat kryptauslaskennalle saatiin, mm. laajennetun Eukliden yhtälöitä pyöriteltiin... Tentissä vain olisi pitänyt osata sujuvasti kuvata mm. RSA:n (Rivest, Shamir & Adleman) kryptosysteemi. No, eihän se nyt meikäläiselle niin helppoa ollut...

Juu, kyllä Petroskoissa pitää yliopistossa osata venäjän kieltä, jos siellä opiskella meinaa. No, käytännön toimet hoituvat englannillakin, ainakin kv. toimiston tytöt sitä hyvin taisivat. Jotkut jopa heis-tä suomen kieltäkin.

Petroskoihan on pieni yliopistokaupunki, noin 400 kilometriä itään Joensuusta. Asukkaita kaupungissa kauniin Äänisjärven lounaisrannalla on virallisesti 300.000, epävirallisesti voi olla enemmänkin. Venäjällähän väestölaskenta ei ole yhtä luotettavaa, kuuleman mukaan se perustuu ovelta ovelle kyselyyn – ja jos "erehdyt" kertomaan ko. kämpässä asuvasi, niin kaikenlaisia vero-luonteisia lisämaksuja on tiedossa...

Yliopiston ruokalassa on jo vilinää helmikuun puolivälissä

Kaupungissa on opiskeltu suomen kieltä pakkopullana kuin konsanaan meillä ruotsia ja niinpä suomi ei ole kaupungissa edelleenkin oikein hyvässä huudossa. Ja nekin, jotka periaatteessa osaavat, eivät rohkaistu puhumaan – vähän ovat kuin suomalaiset – eli kielimuurihan on aika korkea, muttei mahdoton kuitenkaan.

Hyvänä esimerkkinä on alkuvuoden asuin-kaverini Halvor Storrusten Oslost. Hän tuli tammikuun alussa Petroskoihin käytännössä venäjän kieltä taitamattomana. Kävimmekin hänen kanssaan neljä viikkoa opiskelemaan yhdessä venäjän alkeita ja päätimme heti alkuun, että kahden viikon

Halvor ja minä viikon P-skoissa oltuamme

päästä puhumme sitten vain venäjää keskenämme, emme enää englantia. No, ei se ihan täysin onnistunut, joskus piti englanttiin turvautua. Huvittavaa venäjänkielen solkkauksessamme oli, että kun me mongersimme toisiimme ymmärtäen venäjää ja Galina-vuokraemännän Marina-tytär & hänen Igor-miehensä sanoivat meille, että alkää puhuko venäjäksi, ei tuosta mitään ymmärrä. ;-)

Niin, opiskeluni – nimenomaan venäjän kielen, oikeastaan en sitten hirveästi muuta opiskellutkaan, kun ei ollut sopivia, minua kiinnostavia tietojenkäsittelyn kurseja keväällä – hankaloitui helmikuussa, kun siirryin jo liki puoli vuotta venäjää opiskelleeseen vaihtariryhmään. Meitä oli ryhmässä neljä suomalaista (Maija, Mari, Niina & minä) ja yksi saksalainen Simon – nythän Petroskoissa ei ole tänä syksynä kuin yksi suomalainen vaihtari. Huomasin,

Extreme-baarissa on tunnelmaa

etten ymmärtänyt kuin osan puhutusta. Jotenkin sitä sitten oppi siihen olotilaan, ei ollut kauhuissaan, vaikkei ymmärtänytkaan paljon mitään. Jonkin sanan oppi itsekin siinä samalla sanomaan. Esim. miliiseille – olin siellä omalla autolla ja joskus pysäyttivät liiallisen nopeuden takia – osasin sujuvasti sanoa paikallisella, että puhun kyllä vähän venäjää, mutten mitään ymmärrä. Harvoinpa nuo sitten sakottivat, kun mieluummin olisivat ottaneet rahan suoraan omaan kouraansa. Ja minä kun "en mitään ymmärtänyt", huitaisivat jonkun ajan päästä kädellään ja totesivat, että menehän jo siitä. ;-)

Käytin tilaisuutta hyväksi ja kävin parin viikon juna- ja lentomatkalla Venäjän itäosassa eli Japanin meren rannalla. Vapun vietto sujui siis junassa istumalla, perille Vladivostokiin kuuden päivän junamatkan jälkeen tulimme 2.5. aamusta, samoihin aikoihin, kun Teekkaritalolla vielä fuksilakkeja polteltiin. Merivesi oli jo kohtuullisen lämmintä, ehkä lähellä +10 astetta, toisin kuin parin päivän päästä uimaretkelläni Baikalissa, siellä kun vielä menomatkalla itäänpäin näin suuria jäähilelautoja. Mutta ehdottoman puhdasta ja kirkasta oli Baikalin vesi.

Kävin myös junalla helmikuussa Pietarissa sekä Arkangelissa Juhannuksena juoksemassa Gandvik-maratonin – viikonloppu oli kylmä (+5 astetta), tuulinen ja sateinen – sekä autollani Murmanskissa heinäkuun alussa kuin myös maaliskuussa

Petroskoissa on jalankulkijoille fiksu ajannäyttö vihreän valon kestolle

sukututkimusreissussa Viipurin arkistossa, sillä sinnehän jäi jatkosodan loppuvaiheissa paljon Viipurin läänin koskevaa arkistoaineistoa. Ikuisen roudan alueella Vorkutassa jäi kuitenkin tänä vuonna käymättä, ehkä ensi vuonna... ;-)

Olen pitänyt kohtuullisella aktiivisuudella matkapäiväkirjaa eli weblogia alkuvuodesta. Kirjoitan sinne edelleenkin silloin tällöin, esim. silloin, kun olen Venäjällä käymässä. Blogin osoite on <http://sirmake.blogspot.com>.

Jos vaihto-opiskelu erityisesti Venäjän suuntaan kiinnostaa, niin otahan yhteyttä. Minulla on useampikin tarina ja ehkäpä neuvokin, jos olet harkitsemassa lähtöä tuonne Ison karhun maahan – tai muuallekin vaihtoon. Yleisesti vaihto-opiskelusta löydät tietoa yliopiston kv-yksiköstä, <http://www oulu.fi/intl/>.

Markku Pylkkö
markku.pylkko@oulu.fi

Prologi:

Netmonkey: Hmm.. kävin tänään Iisakan juttusilla.

Feliza: No, mitäs siellä?

Netm: Juteltiin vaihtoon lähdestä.

F: Meinaat sit karata vaihtoon?

N: Nojoo, oon kuitenkin miettiny et kävis vaihdossa opiskeluaikana.. ja alkaa aika käymään vähiin.

F: ...

N: Ajattelin et tuollainen puolen vuoden vaihtoaika ois sopiva, mut Birminghamiin ei kannata mennä ku koko lukukaudeksi, jos kursseista haluaa saada merkinnät.

F: Vuodeksi? Ei muuten onnistu. Mä en ala.

N: Et lähtis matkaan?

F: No totanoin.. mihin mä laitan kissat?.. ja tavarat? Miten Blanko pärjää ilman minua? Simbah nitistää mut jos jätän sen yksin haalariprojektiin...

N: * esittää kaikkein suostuttelevimman katseensa ja näyttää hellyttävän avuttomalta*

F: Noh... ehkä mä saan asiat jotenki järjestymään...

Vaihto-opiskelua Saksan Mannheimissa

Eli tarina siitä, kuinka Blankon ulkoministeri jätti kautensa kesken, pakkasi kimpsut ja kampsut varastoon, hommasi kissat hoitoon ja karkasi rakkaansa Netmonkeyn kanssa saksaan.

Birminghamiin ei päästy, kun paikkaa ei ollut kahdelle. Sen sijaan löysimme itsemme elokuun lopussa Mannheimista. Ai, että miksi saksaan? Jos ei opinnot luista, niin voi keskittyä halvan oluen juontiin ja makaran syöntiin. Wunderbar!

Kuinkas sitten kävikään?

Elokuun lopulla sitten saavuimme saksanmaalle ihmettelemään elämää. Autot ajavat täällä lujaa keskellä kaupunkiakin. Pelottavaa. Opiskelija-asuntolamme sijaitsee ihan Mannheimin laidalla ränsistyneen Jungbushin alueella, Turkkilais-Italias-Kreikkalais -gheton laitamilla (suomeksi: hyvää pizzaa naapurista, mutta yöllä ei naisimmeisen (tai oikeastaan kenenkään) kannata kävellä yksin alueen läpi). Siispä, baarien antimia lähdetään nauttimaan isolla vaihtariporukalla ja takaisinkin horkutaan enemmän tai vähemmän kiinteässä muodostelmassa.

Kulttuurishokkia?

Kämppeksinä meillä on pari intialaista, kiinalainen, singaporelainen, jenkki, kanadalainen ja yksi jenkki. Ei liene ylläri, et keittiön smalltalk hoidetaan täällä maailman eniten puhutuin kielellä, eli Huonolla Englannilla. Keittiö on muutenkin täällä kulttuurien kohtauspaikka: Takapuoli tuoliin ja pääset seuraamaan ohjelmaa nimeltä "Kansainvälinen keittiö" ihan ilmaiseksi ja interaktiivisesti. Tällä tavoin olemme oppineet keittämään riisiä mikrossa ja käyttämään purkinaukaisijaa. Vastineeksi olemme hämmästyttäneet imeisiä paljastamalla juustohöylän salat;

ennen tätä valaistumista juustohöylä oli ollut heille lähinnä paistinlasta.

Yksin vai kaksin vaihtoon?

Pariskunta vaihdossa on täällä melko harvinainen ilmentys. Tiedän meidän lisäksi semme täältä vain pari muuta pariskuntaa. Enimmäkseen tänne hakeutuu sinkkuja, jotka elävät villinä ja vapaana kotimaansa, kulttuurinsa ja entisen kaveripiirinsä kahleista. Siteeratakseni Oceans Elevenia: "What happens in Vegas, stays in Vegas." Kaverin kanssa lähtemisessä on siis etunsa ja haittansa. Yleisesti, kaverin kanssa viratomaratonin läpikäyminen on helpompaa, samalla vaivalla selviää molempien ongelmat, jotka usein ovat jopa samat.

Mitä maksaa Saksassa asuminen?

Hintataso on täällä suomalaista miellyttävää: 0,5l vaaleaa olutta kustantaa 33 centtiä + pantti, viinipullon saa 1,6 €urolla. Muuten ruoka on täällä suomen hinnoissa, paitsi kahvista joutuu maksamaan 3x enemmän. Vaatteet ovat täällä selkeästi halvempia kuin suomessa, jos ei merkkiliikkeitä lasketa. Lennot tänne on halpoja, kiitos ryanairille. Tampereelta lento Frankfurt-Hahniin kustansi 38€ (2 aikuista, 1 matkalaukku, käsimatkatavarat + lentokenttäverot (www.ryanair.fi </mainos>)). Vuokratasoa on ehkä jonkin verran suomea kalliimpi: Huoneen puolikkaani vuokra on ~170€/kk tässä 10 hengen soluasunnossa. Soluasuminen täällä on ihan ok, ilman sitä olisimme tuskin saaneet yhtä hyviä kavereita täältä.

Onko siellä Blankolle vastinetta?

Blankolle täällä ei ole suoraan vastinetta. Paikalliset tietojenkäpistelijät ovat aika pieni ja järjestäytymätön porukka. Parhaimmat kyydit meille tähän mennessä on tarjonnut VISUM, eli paikallinen vaihto-opiskelijayhteisö. Täällä 9/10 vaihto-opiskelijasta opiskelee BWL:ää, eli vapaasti suomennettuna johtamista ja liiketaloutta. Mannheimin yliopisto onkin kansainvälisesti noteerattu laadukkaasta liiketalouden opetuksesta.

Mitä on jäänyt hanksaan?

Kaikenkaikkiaan, vaihto on ollut ihan avartava kokemus! Suosittelen kaikille! Vinkkinä ihan, et vaihto kannattaa ajoittaa 2:lle tai 3:lle vuodelle, kun opintotukikuukausia on vielä jäljellä ja ulkomailla suoritettut opinnot saa ehkä luettua valinnaisiin opintoihin. Kielitaitoa ei vaadita edes kaikkiin vaihtokohteisiin. Lähdin saksaan ilman et osasin puhua paria fraasia enempää ja aloitin kieliopinnot täällä. Toki, virastojuoksua helpotti kummasti, kun Netmonkey puhui ihan kohtuullisen hyvää saksaa. ;) Muutenkin.. vaihto on ollut yllättävän kiva juttu! Ihmettelenkin, miksi se ei ole tämän suosittumpaa TOLLilla.. viimevuonna kun vaihtopaikkoja oli avoinna niin ettei tarvinnut kuin päättää et minne haluaa mennä.

<3:llä

Feliza & Netmonkey

eli Sari Alaluusua ja Miikka Krogerus

Yliopistossa tutkitaan...

Olet varmastikin Aku Ankasta tai muista sarjakuvista huomannut että yliopistojen tutkijat ja professorit ovat monesti tylsiä, hajamielisiä, silmälasipäisiä ja huomattavan pölyisiä tyyppejä. Sitähän se mahtaa joissain tapauksissa ollakin, mutta ei aina. Kaikki mitä professorit tutkivat ei tarvitse olla tylsää. Sen voit huomata tollilla. Toki tollillakin tutkitaan myös niitä tylsiä asioita, mutta löytyy professoreiden suurennuslasien alta myös kansaa kiinnostavia asioita.

LudoCraft on malliesimerkki tutkimusryhmästä joka tutkii asioita jotka ovat hyödyllisyytensä lisäksi erittäin kiinnostavia. Vai mitä mieltä itse olet kun luet Ludocraftin tutkimuksista:

ECOL (2003-2006) Ecology of collaboration (ECOL) : Collaboration as a motivated and coordinated activity in virtual spaces.

“Elias” - Game the Border Region (2004-2005) Preliminary study of competencies, knowledge base and business potential of computer game research and game production within the Finland-Russia cross-border co-operation.

“ELVI” - Environment for Lucrative Virtual Interaction (2005-2007) A regional development project coordinated by LudoCraft, and funded by EU’s objective 2 programme (ERDF) and City of Oulu. The project aims to boost regional games and interactive entertainment industry by focusing on the quality of the product and the business as a whole. ELVI seeks innovative ideas for games and interactive entertainment and helps them become marketable concepts.

LudoCraftin Dragonfly Variations (2005)

LudoCraftin tutkimusryhmä demonstroi prototyyppointimenetelmiä

LudoCraftin menestyksekkäs AirBuccaneers (2003)

Laitoksella on myös oma pelitutkija: Professori Tony Manninen, jonka väitöskirjan otsikko oli “Rikas vuorovaikutus -malli pelien ja virtuaaliympäristöjen suunnitteluun”. Tutkimuksessa arvioitiin nykyisissä peleissä käytettyjä ratkaisuja ja kehitettiin niiden pohjalta suunnittelusääntöjä uusien peli- ja virtuaaliympäristöjen suunnitteluun. Pelejä hyödynnettiin myös tutkimuksen kokeellisessa osuudessa, jossa kaupallisen pelimoottorin päälle toteutettiin neljä kokeellista peliympäristöä: ConsoleDEMO, Tuppi3D, TeamGame ja V-LARP –Oulun linna vuonna 1651. Pelituotantojen avulla osoitettiin esitettyjen mallien ja menetelmien mahdollistavan vuorovaikutteisempien pelien rakentamisen.

Jos pelitutkimus alkoi kiinnostaa, kannattaa käväistä LudoCraftin sivuilla <http://ludocraft.oulu.fi/> tai lukea Tony Mannisen *Pelisuunnittelijan käsikirja — ideasta eteenpäin*.

[HTTP://WWW.TOL.OULU.FI/INDEX.PHP?ID=449](http://www.tol.oulu.fi/index.php?id=449)

Monelle abille on vaikeaa päättää mihin menisi opiskelemaan, kiinnostavia alueita kun tuppaa olemaan niin paljon. Opiskelu TOL:lla ei suinkaan ole pelkkää koodinvääntöä. Kuten kurssitarjonnasta näkyy, TOL:lla voi (ja monesti pitääkin) opiskella paljon muutakin kuin pelkkää koodaamista. Sen lisäksi että TOL tarjoaa paljon kursseja, joista jotkut ovat mielenkiintoisempia kuin toiset, voi kursseja valita myös muista tiedekunnista. Tässä tulee esille yksi TOL:n parhaista puolista: sivuainekokonaisuudet ovat hyvin vapaita. Kukaan ei pakota opiskelemaan esimerkiksi matematiikkaa, jota toki saa opiskella ja sitä jopa suositellaan, mutta pakollista se ei ole. Itseasiassa TOL taitaa olla eräs niistä harvoista opiskelupaikoista jossa ei ole mitään pakollista sivuainekokonaisuutta. Koko tutkinnon voi suorittaa pelkästään TOL:lla opiskelemalla tai sitten tutkintoon voi halutessaan sisällyttää sivuaineita melkein mistä vain. TOL on kuin isolla lautasella oleva kermajäätelö johon voi valita lisäksi mansikoita, mustikoita, suklaakastiketta, lakkaa tai vaikkapa lisää kermajäätelöä, kunhan vain lautanen tulee täyteen ja annoksesta maistuva...

Muutamia sivuainepoimintoja:

Elokuvatutkimus

Elokuvatutkimusta opiskellaan humanistisessa tiedekunnassa, mutta kyllä sitä mainosti voi luonnontieteilijäkin harrastaa. Aine on jopa eräs TOL:n opiskelijalle suositeltavista sivuaineista (pääaineenahan sitä ei tällä hetkellä suomalaisten yliopistojen tarjonnassa olekaan). Opinto-oikeutta ei elokuvatutkimukseen tarvitse erikseen hakea, vaan riittää, että on läsnäolevaksi ilmoittautunut Oulun yliopiston opiskelija. Tarjonnassa on monipuolisesti ainakin luento-opetusta, harjoituskursseja, seminaareja ja perinteisiä kirjatenttejä. Aineen opiskelu on tietenkin mitä kivointa ja siitä on varmasti hyötyä ainakin digitaaliseen mediaan suuntautuvalle, mutta miksei muillekin TOL:laisille.

Taloustiede

Taloustiede on kohtuu suosittu sivuaine, sillä onhan se luonnollisesti suositeltavien sivuaineiden joukossa ohjelmistoliiketoiminnan suuntautumisvaihtoehdossa. Sivuaine on jopa niin suosittu, että sivuainetta opiskelemaan pitää erikseen hakea. Tosin opiskeluoikeuden saaminen ei yleisesti ottaen ole ongelma kenellekään joka taloustieteestä on oikeasti kiinnostunut. Taloustiede on sivuaineena varsin mielenkiintoinen ja yhdistämällä sen antia TOL:n opintoihin saa opiskelija varmasti erittäin hyvät valmiudet ohjelmistoliiketoimintaan.

Lisäksi voi tietenkin opiskella mm. matematiikkaa, fysiikkaa, kieliä (Saksas, Ranskas, Venäjää, Japania, Ruotsia... niitähän piisaa) tai vaikkapa naistutkimusta. Yleisesti ottaen, jos Tollille pääset sisään niin voit opiskella kutakuinkin kaikkea mitä Oulun yliopistossa tarjotaan. Joskus siinä käy tosin niin että opiskelija huomaa sivuaineen kiinnostavan pääainetta enemmän. Tämä on yleinen homma jo senkin takia ettei lukion jälkeen vielä välttämättä tiedä mitä oikeasti loppuelämänsä haluaa tehdä, mutta siitä ei ole haittaa. Tietojenkäsittelyä tarvitaan jokaisella alalla, joten sen opinnot eivät mene hukkaan. Lisäksi opiskelualan vaihtaminen käy suhteellisen helposti (parhaimmillaan jopa ilman pääsykoetta) sen jälkeen kun olet opiskellut alaa sivuaineena.

Musicka addicta

Rock the screen, Pop the Hollywood

Tuomas Aarni

Heipä hei ja kiitos, että olet tullut vierailemaan ständillämme ja tutustumaan Blankoon! MusicKa Addicta on Blankon ja sen painetun promootiokanavan, Blankin, virallinen musiikillisen nautinnon keskus ja sielu. Kuten koko uskomattoman hieno opiskelijakiltamme, myös tämä palsta tavoittelee samoja asioita: pitää hauskaa porukalla ja tarjota keinoja siihen. Koska sinäkin olet tällä hetkellä vain vierailemassa tässä ja tutustumassa uudenlaiseen mahdollisuuteen, se on myös tämänkertaisen palstan kantavana teemana. Tutustumme nimittäin hienoihin herrasmiehiin jotka tulivat maailmankuuluiksi näyttelijöinä, mutta tekivät tutustumisreissun toisenlaiseen todellisuuteen: levytysstudioon ja musiikin ihmeelliseen maailmaan. Nauttikaa tästä kurkistuksesta tähän vaihtoehtoon, kuten toivottavasti tulette nauttimaan tutustumisesta blankolaiseen elämään :)

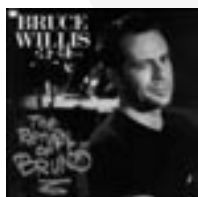
David Hasselhoff: Lovin' Feelings

Mistaar Kikkarapää oli ehdottomasti yksi aikansa kuumimpia nimiä, kukapa ei olisi rakastanut puhuvan auton ja tiukkafarkkuisen kikkarapään yhdistelmää ja katsonut Knight Rideria. Miehen suorastaan säteilevä imago ja vielä säteilevämmät rintakarvat olivat varmasti myös levy-yhtiön mieleen, laulavien näyttelijöiden kantaisä oli syntynyt. Debyyttialbuminsa "Night Rocker" jälkeen kesti jopa vuosia, vuodesta 1984 vuoteen 1987, että kakkosalbumi "Lovin' Feelings" julkaistiin. Siinä missä debyytti oli täysin miehen "omaa" tuotantoa, rintakarvojen uudessa inkarnaatiossa oltiin siirrytty selkeästi enemmän covertuotannon suuntaan. Muun muassa kutubiisien ajattomat klassikot, Ben E. Kingin "Stand By Me" sekä Bee Geesin "How Deep Is Your Love" saavat Davidin käsittelyssä täysin uudenlaisia, hirveitä, jopa kuvottavia sävyjä. Myöskin Willie Nelsonin "Always On My Mind" on tehty enemmän Davidille sopivaksi versioksi. Ehkä paras tapa kuvata levyn laulusuorituksia on kuvitella, että laulut äänitetään joko miehen istuessa vessanpöntöllä tai siten, että Baywatchin tutkapari Pamela hyväilee Davidin kuohkeaa ryijyä. Eli: Teh Hoffmeister kyllä nauttii, muttei kukaan muu. Ainoan pisteen tästä levystä ansaitsevat alkuperäismuusikot, jotka ovat tehneet loistavia biisejä omien bändiensä kanssa. Korkein listasijoitus oli pikaisen googlettamisen mukaan Itävallan listan 13. sija julkaisuvuonna.

1/5

Bruce Willis: The Return Of Bruno

Bruceen päätyminen levylaulajaksi oli monien sattumien summa: rooli kaikkien aikojen actionklassikko Die Hardissa oli totta kai tehnyt Brucesta todella kuuman staran, mutta vasta hänen lyhyt lauluesiintymisensä tv-mainoksessa avasi portit toisenlaisiin studioihin. Brucea alkoi julkaisemaan legendaarinen Motown Records, ensisinglen "Save The Last Dance For Me" jälkeen oli kokonaisen albumin vuoro. Siinänsä on todella mielenkiintoista, että debyyttialbumin nimi alkaa sanalla Return, ja päättyy lempinimeen, joka tuo mieleen enemmän kiltin nallekarhun kuin actionnäyttelijän... Tutkimattomia ovat markkinointimiesten tiet ja keinot. Valitettavasti tälläkään kertaa ei voi välttyä pettymykseltä. Luvattoman keho biisimateriaali ei todellakaan tee oikeutta Brucelle, miehen vokaalit kun ovat oikeasti hyviä, särmikkäitä ja lavakarismaakin uskoisi äkkiseltään olevan vaikka kuinka paljon. On todella ikävää kuunnella hutaistemalla tehtyjä albumeita, varsinkin puhuttaessa niistä ihmisistä ja yhtiöistä, joilla on oikeasti resursseja mihin tahansa. Nyt muistoksi jää vain pitkä pettynyt huokaus ja halu heittää Brucea kuvallista tuotantoa dvd-soittimeen.

2/5

Mitä Bruce Dickinson sanoi videovuokraamossa?
- "Scream for me!"

Mitä Bruce Dickinson sanoi jäätelökioskillä?
- "Ice cream for me!"

Angus Young oli warettamassa, ja mietti mikä on hyvä ohjelma.
"Se on Torrent... Ei siis DC!"

Will Smith: Willennium

Smith on monessakin mielessä poikkeuksellinen ihminen: hän on yksi aniharvoista viihteen monialaosaajista, jotka ovat olleet sekä kriitikkojen että yleisön suosikkeja. Televisiorooli omalla nimellään The Fresh Prince Of Bel Airissa sekä leffaroolit mm. Independence Dayssa ja Men In Black –leffoissa yhdistettynä näitäkin pidempään muusikonuraan on yksi hienoimmista menestystarinoita, joita lähivuosina on syntynyt. Huomattavaa on myös, että mies oli levyttänyt ja menestynyt artisti ennen ensimmäistään leffaa, tämä jako kun menee yleensä toisinpäin. Vuonna 1999 julkaistu Willennium on Smithin toinen omalla nimellä julkaistu levy, jolla oli vaikeat lähtökohdat, kiitos miehen leffapuolen töiden. MIB teki osaltaan edellislevystä, soolodebyytistä ”Big Willie Style” maailmanmenestyksen, ja nyt Wild Westin floppaus saattoi tarkoittaa katastrofia musiikkipuolelle. Leffan menestymättömyys ei kuitenkaan ollut Willin vaan itse huonon leffan syy (MA tosin myöntää Salma Hayekin pepusta ekstrapisteet!), ja näin rennolla otteella tehdystä levystä ei voi olla pitämättä. Rentous ja smithmainen egottelun yliampuvuus tekee tästä loistavan bilelevyn. Clashin Rock The Casbahia sämpläävä Will 2k on allekirjoittaneen suosikkiräpätys, suosittelen myös kokeilemaan tätä biisiä karaokessa ;)

4/5

Valitettavasti lehteen emme saaneet mahtumaan enempää materiaalia, mutta onneksi Internet on olemassa. Hyödyllisiä osoitteita:

<http://www.tol.oulu.fi/hakeminen>

Lisätietoa TOLille hakemisesta. Kaikkea mahdollista tietoa mitä nyt ylipäättään voi tulla mieleen kun hakemista miettii. Kannattaa ehdottomasti käydä tutustumassa.

<http://www.blanko.fi>

TOLlin opiskelijoiden ainejärjestö. Näiltä sivuilta löydät informaatiota Blankosta yleensä, miten Blankoon liitytään, kuka heiluttaa nuijaa, ja niin poispäin. Sivuilta löytyy kattava arkisto vanhoja tenttejä sekä linkkilista eri kurssien omille www-sivuille. Erilaisista tapahtumista ja bileistä tiedotetaan webissä, ja valokuvaaja tuppaa laittamaan sinne myös todistusaineistoa bileistä. Blankon sivuja kannattaa siis selailla usein!

<http://blankki.blanko.fi>

Blanko ry:n lehti, tämä läpyskä siis, varsinkin vanhoihin lehtiin kannattaa tutustua jotta saisi paremman kuvan millaista touhua Blankossa ja TOLilla on. Osoitteesta löytyy myös nettijatkot jossa on tavaraa joka ei lehteen mahtunu. Siellä on lisäksi Miss/Mister Blanko äänestys.

<http://opiskelu.blanko.fi/index.php/Etusivu>

Tietoa kursseista, tenttilista, opiskelun ajankohtaiset asiat. Kaikkea mahdollista mikä ylipäättään opiskeluun liittyy.

#blanko

Jos irkkaat ja haluat kysellä TOLlista enemmän, kannattaa liittyä kanavalle!

<http://www.blanko.fi/kilta/hallitus/>

Etkö löydä vastausta askarruttavaan asiaan? Ota yhteyttä Blankon hallitukseen tai johonki toimihenkilöön! Sähköpostiosoitteet löydät osoitteesta

TIETO KONE N E

Aina on yksi ylitse muiden. Tietotekniikassa ja digimaailmassa menestyy se, joka seuraa säännöllisesti alan tärkeintä tietoa. Tietokone tarjoilee sinulle tuhdin tietopakettin kerran kuussa lehtenä ja aina kun haluat verkossa. Ole askeleen edellä - lue Tietokone.
Ovh 7,20

www.tietokone.fi

